

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

כניסת השבת	7:29	7:22	7:29	7:13
צאת השבת	8:32	8:35	8:34	8:31

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

נטילת 'מים אחרונים':

בסיומה של הסעודה, לפני ברכת המזון ובסמוך לה, יש לטל את הידים. נטילה זו נקראת 'מים אחרונים'. יש להקפיד על נטילה זו, שכן אמרו חכמינו ז"ל: "מים אחרונים חובה".

הסבה לנטילה זו היא, שכן במהלך הסעודה נצבר לכלוך בין אצבעותינו, ועלינו לטהרן בטרם נברך לאלקינו.

רמז יש בנטילה זו שלאחר הסעודה, להזכיר לאדם שגם עתה צריך הוא לטהרה מן ה'טמאה' שבאה לו מהאכילה הטהורה. כלומר, שהאכל לא ישפח מהאדם את צערם של הרעבים, כנאמר: "וישמון ושרון - ויבעט".

נוטלים את קצות האצבעות במים, ונטילה זו אינה חייבת להיות מתוך כלי.

אין לשפך 'מים אחרונים' במקום שבגני-אדם הולכים שם, מפני שרוח רעה שורה על מים אלו. לכן יש לטל לתוך כלי ולהסיר את הכלי מעל גבי השלוחן לפני ברכת המזון.

לאחר הנטילה מנגבים הידים ומברכים ברכת המזון. אין להפסיק בין 'מים אחרונים' לברכת המזון, לא באכילה, לא בשתייה ולא בדברים אחרים.

מקורות: מסכת עירובין יז, ב. שלוחן ערוך אורח חיים. סימן קפא. בני חי, דיני סעודה. הלכה לעם א' פכ"א. איש וביתו פט"ז. כי הם חיינו פ"ז. הנחת יסוד, נטילת ידיים)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

הגאולה משולה לפרה אדמה. בזמן בית המקדש כאשר יהודי נטמא, הזו עליו אפר פרה אדמה לטהרו. כך גם בגלות, עם ישראל נטמא על ידי החטאים, והגאולה 'תטהר' את ישראל ותקרב אותם לה!

במנהרת הזמן

פרה אדמה

"מנהרת הזמן מביאה אותנו למקומות מרתקים", אמרה דיני, "מעניין להיכן נגיע הפעם".

במנהרה התגלה פתח חדש, ודיני ודיני מצאו את עצמם בראש הר. מולם, התגלה בית המקדש בתפארתו.

"אני יודעת איפה אנחנו!", קראה דיני, "זהו הר הזיתים, ממנו משקיפים לעבר המקדש".

מולם, הובילו שני אנשים פרה אדמה. הם הבחינו בסקרנות על פניהם של דיני ודיני והסבירו להם: "כאן מכינים את אפר הפרה האדמה. משה רבנו היה הראשון שהכין אפר כזה. כעת, האפר כמעט נגמר, ורבנו, עזרא הסופר, צוה להכין אפר חדש".

הילדים עקבו מן הצד כיצד בודקים את הפרה ומובילים אותה לשחיטה. לאחר השחיטה, שרפו את הפרה ואספו את האפר.

כעבר כמה דקות הגיע כהן ששאב מים מן המעיין, ואת האפר הכניסו לכלי עם המים. אדם אחר טבל בכלי שלושה גבעולי אזוב והתיז על אנשים טמאים שבקשו להטהר.

"האם תוכלו לטהר גם אותנו?", שאל דיני.

"מצטער", השיב לו הכהן. "עליכם לחכות לגאולה. אז יכין המשחית את הפרה העשירית ויטהר את כל ישראל".

"במהרה בימינו, אמן", לחש דיני בכמיהה.

עונג שבת עם איצי ופיצי

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ אור: יעקב ירחי

נא לשמור על קדושת העלון

שמע ישראל

היה זה אחד הימים הקשים בתחלת מלחמת העולם השנייה. בתקופה זו, עדין לא נלקחו היהודים למחנות עבודה והשמדה. אולם הם סבלו מרעב כבד, צעדיהם הגבלו, והחילים הגרמנים ימח-שמם נצלו כל הזדמנות לפגוע ולהרג ביהודים ללא רחם.

באחד הימים, נערכה הפצצה כבדה מאוד על העיר ורשא, בה התרכזו יהודים רבים. בנינים שלמים קרסו, בתים עלו בלהבות על יושביהם, ועשן סמיך התמור באויר.

רבי יוסף-יצחק מליובאוויטש (שנולד ביום י"ב בתמוז תר"ם, וביום זה בשנת תרפ"ז שחרר מגלות שנגזרה עליו על-ידי הקומוניסטים), ירד יחד עם קבוצה מתלמידי ישיבת 'תומכי תמימים', למרתף ששכן בעמק האדמה, כדי להגן על עצמם מפני ההפצצה הכבדה.

אולם, כאשר גברה ההפצצה, ארבה סכנה גם ליושבי המקלט התת-קרקעי. הם חששו כי הבנן יקרס, והם ימצאו את עצמם פלואים תחתיו, מבלי יכלת להחליץ. רבי יוסף-יצחק והיהודים שהיו עמו, יצאו מהמרתף ומהרו למצא מחסה אחר. עננים שחורים כסו את העיר והסתירו את אור השמש. כשקולות הפיצוץ מלויים אותם, רצו האנשים ממקום למקום, מבקשים לשוא למצא הגנה ומחסה.

בשלב מסוים הם הגיעו למקלט גדול, שם התאספו מאות יהודים, מחוגים שונים. היו שם חרדים בעלי זקן ופאות, ואחרים הנראים רחוקים משמירת מצוות. נשים עם כסוי ראש, לצד נשים הלבושות לפי צו האפנה האחרון. ילדים קטנים, וקשישים מבהלים. כלם עמדו יחד, חרדים לגורלם.

מידי פעם נשמעו במקלט הדי הפצצות, שנפלו באזורים שונים בעיר, והיושבים במקלט התכוצו באימה. לפתע נשמע קול נפץ אדיר והמקלט הזדעזע. הפצצה נפלה ממש לידם, והאנשים ראו את המות לנגד עיניהם. הם היו בטוחים שאלו הרגעים האחרונים לחייהם, ומפי כלם, פרצה יחד זעקה אדירה: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד".

בקרב כל האנשים, בלט הלב היהודי הספוג אמונה פשוטה וטהורה, שבעת צרה פונה לבורא העולם.

רבי יוסף-יצחק, שהיה עד למחזה ותאר אותו ביומנו, הוסיף וכתב: "קריאת 'שמע ישראל' כזו, הבאה בזעקה מעמק הלב, לא שמעתי מעולם. ואני מבקש מהקדוש-ברוך-הוא שתשאר חקוקה בזכרוני לנצח".

סוכריה לשבת

גזרות קנ"א - גרוש ספרד

בראש-חדש תמוז הקנ"א החלה תקופה קשה ליהודי ספרד. במשך 100 שנה הם סבלו מהסתה ורדיפות, עד לגרושם מספרד בתשעה באב ה'רנ"ב.

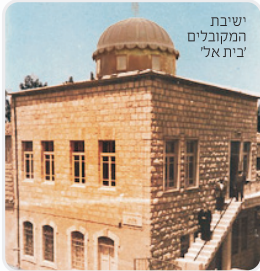

גדולי ישראל

רבי יעקב ישראל אלגזי

זמן: נולד בשנת ה'ת"מ ונפטר בו' בתמוז ה'תקט"ז.

מקום: נולד באיזמיר, בשנת ה'תצ"ה עלה לארץ. חי בירושלים ונטמן בהר-הזיתים.

אודותיו: מחכמי איזמיר, שם נמנה על תלמידי רבי חיים אבולעפיה. בארץ נמנה על חכמי המקבלים בישיבת 'בית אל',

עמד בראש ישיבת 'נוה שלום ברית אברהם', וכהן כ'ראשון לציון'. כתב חבורים רבים: הלכות, שאלות-ותשובות, פרושי תורה, ודרשות: אמת ליעקב, קהלות יעקב, נאות יעקב, שמע יעקב ועוד.

ספור: בשנת ה'תצ"ז נפל למשכב והרופאים נואשו מחייו. הוא נשא תפלה לה' ונדר להוציא לאור את חבורו, אם יבריא. ואכן, הוא זכה לכך וקיים את נדרו.

משתעשעים

פתרו את התשבץ ותקבלו בשני הטורים המודגשים שמות אישים שפטירתם מוזכרת בפרשה.

				1
				2
				3
				4

- הגדרות:
 (1) פחד, יראה.
 (2) מארבע האימהות.
 (3) אמת, כנות.
 (4) בית המקדש נקרא "____ לשבתך" (שמות טו, ז).

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 269: חג הביכורים, חג השבועות, חג הקציר. הזוכה: עדי והדר שלום, גן יבנה.